

Musíme si pomáhat

*Prosím vás pro našeho Pána Ježíše Krista a pro lásku, která je z Ducha, pomáhejte mi v boji svými přímluvami u Boha.
(Ř 15,30)*

Potřebujeme jeden druhého a musíme si pomáhat. Nevystačíme si s individuální vírou, protože tak jako tak žijeme uprostřed lidí, kteří nás svým životem ovlivňují, ať chceme nebo nechceme. Proto buďme vděční jeden za druhého a za sbor – a buďme si pomoci životem, příkladem a slovem.

Než poukážu na konkrétní místa v epištolách apoštola Pavla, chtěl bych nám ilustrovat na docela obyčejné zkušenosti ze života, jak vypadá ta nejobyčejnější pomoc v životě. Když žijeme, jak máme, pomáháme tím nejen sobě, ale i druhým. Když si plníme i jen nejzákladnější povinnosti otců, matek, manželů, manželek, dětí, dědeček a babiček, ale i zaměstnanců a zaměstnavatelů a samozřejmě i členů sboru, jsme užiteční pro ostatní, aniž bychom si to museli říkat a uvědomovat. Samozřejmě vím, že život musí být a je mnohem pestřejší, nežli je jen plnění povinností, tak bez toho by se vše kazilo, až zkazilo úplně.

A teď ten příklad. Řídím ve městě auto, předpisy říkají, že povolená rychlost je 50 km za hodinu. Jedou-li auta přede mnou podle předpisu, snaže se mi daří dodržovat danou rychlost, spoluřidiči mně pomáhají k dobrému životu, který neohrožuje druhé ani mě. A stejně tak za mnou, když jedu povolenou rychlostí, když řidič neblinká, nenajíždí do mě,

ale dodržuje bezpečnou vzdálenost, snadno se mi jezdí, jak je určeno. Ale když jedou auta přede mnou rychleji a za mnou na mě tlačí, šlápnu také na plyn, i když vím, že porušuji předpisy. Jednoduše, musíme si pomáhat k dobrému životu, aby nám to šlo lépe.

To platí v městském provozu stejně jako v životě. Pomáháme-li si dobře žít ve vztazích, ve službě ve sboru, ale i v sousedství, ve škole a v práci, je to jednodušší, než když jsme doma nervózní či vzteklí na rodinu, arrogantní ke kolegům a neteční k sousedům. Není se co divit, že se pak často setkáváme s pravdivostí přísloví: „Jak se do lesa volá, tak se z lesa ozývá.“ Zkrátka, musíme si pomáhat a ne škodit, v církvi to platí stejnou měrou.

Apoštol naléhavě vyzýval křesťany v Římě, aby mu pomáhali přímluvnými modlitbami u Pána Boha, aby byl zachráněn před nepřáteli v Judsku, aby pak za nimi mohl přijít s radostí a našel mezi nimi chvíli k odpočinku. Uvědomoval si, že sám na to nestačí, i když byl apoštol. Modlitba je pomoc. Proto se modleme jeden za druhého, nejen obecně za sbor, modleme se za uzdravení i vysvobození z ohrožení života, ale také za naše shromáždění a bohoslužby. Je velký rozdíl, přicházíme-li v neděli připraveni na modlitbách slyšet Boží slovo, nebo ne. A věřte, i kazatel pozná, když mu pomůžete svými přímluvami, anebo když vás ani nenapadne se ráno za bohoslužby přimlouvat a modlit.

Tentýž apoštol dále prosil nejen za sebe, ale přimlouval se i za konkrétní pomoc pro sestru Fiobé, diakonku církve, kterou poslal do Říma. Sbor žádal: „Přijměte ji v Pánu, jak se sluší mezi věřícími, pomáhejte jí, kdyby vás v něčem potřebovala, neboť i ona byla pomocnicí mnohým i mně samému.“ (Ř 15,1n) Musíme si pomáhat ve vzájemném přijetí a přijímání jeden druhého. Ono je to mnohem snadnější zakotvit ve sboru, když se příchozí setká s tím, že si ho někdo všimnul a ujal se ho. Zdá se, že v římském sboru, jako i v našem, nebylo samozřejmostí ujímat se příchozích. Musíme pomáhat nejen sobě, ale i druhým, oni pak příště pomohou nám.

Velmi prakticky apoštol nabádal církve, aby ve sboru dobře fungovaly rodiny: „Má-li některá věřící žena vdovy v příbuzenstvu, ať jim pomáhá, aby nebyla zatěžována církev, která má pomáhat osamělým vdovám.“ (1Tm 5,16) Protože jak píše jinde: „Kdo se nestará o své blízké, a zvláště o členy rodiny, zapřel víru a je horší než nevěřící.“ (1Tm 5,8) Pomoc vždycky potřebují především osamělí, dětmi počínaje a seniory konče. Musíme si proto pomáhat, doma i ve sboru, moudře a správně, aby nebyli přetíženi členové sboru ani rodiny.

Moc se mi líbí cíl pomoci: „Ne že bychom chtěli panovat nad vaší vírou, nýbrž chceme pomáhat vaší radosti – ve víře přece stojíte!“ (2K 1,24) Vzájemná pomoc vede k radosti všech – potřebných i pomáhajících. A proto se držíme prorockého slova: „I vzdálení budou přicházet a pomáhat při budování Hospodinova chrámu. I poznáte, že mě k vám poslal Hospodin zástupů, ovšem, budete-li opravdu poslouchat Hospodina, svého Boha.“ (Za 6,15)

Bronislav Matulík

Naše cesta do Soukenické

Rodina Kuboňova se představuje

Dovoluťe nám krátce představit cestu naší rodiny do sboru Církve bratrské v Soukenické. Relativně přímou, krátkou a pohodlnou cestu do modlitebny v Soukenické absolvovala naše dcera Ella Kristina (4 měsíce). Přivezli jsme ji v kočárku prakticky rovnou z podolské porodnice. A už se stihla zúčastnit bohoslužeb v jedné z hlavních rolí – dne 10. září letošního roku jsme ji nechali v našem novém sboru pokřtít. Pevně věříme a doufáme, že křtem její cesta za Kristem teprve začíná a že navždy pevně zakotví v křesťanském společenství, obdobně jako Davidovy starší děti Matyáš (19 let) a Kateřina (17 let).

Cesta jejích rodičů, tedy Davida Kuboně a Zuzanny–Mathildy Kuboň Issa (máme dohromady poměrně hodně jmen, někdy se nevejdou do kolonek ve formulářích) do společenství členů sboru Církve bratrské v Soukenické byla v „Labyrintu tohoto světa“ mnohem delší a zamotanější. Začneme ale od konce. Letos v březnu jsme oficiálně uzavřeli sňatek v malém rodinném kruhu v tzv. Skleněném paláci na Praze 6

v Bubenči, kde dosud bydlíme. Za mnohem důležitější ovšem považujeme církevní obřad, kterým jsme stvrdili náš vzájemný slib letos v létě v nádherné Richterově vile s výhledem na celou Prahu. Celý krásný a slunečný den se nesl ve znamení tří národů, chcete-li kultur, které nás definují. Kořeny Zuzanky jsou z části položeny v Sýrii (po dědečkovi), v Polsku (po mamince a jejích rodičích) a v Čechách (po druhé babičce, tedy manželce syrského dědečka). David se narodil a celé mládí strávil ve Slezsku, konkrétně v Českém Těšíně. Tedy ve městě, kde se ještě dodnes mluví „po našymu“, což je pro ostatní nesrozumitelná směs češtiny, polštiny a němčiny.

Různorodost a pestrost naší cesty do Soukenické není dána pouze multi-kulti rodinným zázemím, ale i religiozním původem. Zatímco David se narodil v Třinci do rodiny evangelického pastora Slezské církve evangelické, Zuzanka, věrna své tradici, se stala přirozeně členkou polské katolické farnosti v Praze. Oba jsme byli od útlého dětství vedeni svou rodinou k evangeliu a jeho dobré zprávě, k naději, víře a lásce, a to bez ohledu na to, zda se jednalo o evangelickou nebo katolickou verzi stejného příběhu o spasení pro každého, kdo věří.

David po svém příchodu do Prahy na vysokoškolské studium na Právnické fakultě hledal vhodný sbor v Praze, který by odpovídal jeho představám o živém společenství křesťanů, jak jej znal z Těšínska. A tehdy poprvé vstoupil i do sboru Církve bratrské v Soukenické, aby nakonec na dlouhou řadu let zakotvil ve sboru Česko-bratrské církve evangelické ve Střešovicích. Do dnešního dne se s ohledem na svou profesní specializaci věnuje správě restitučního majetku, který ČCE obdržela nebo teprve dostane od státu na základě zákona o majetkovém vyrovnání s církvemi a náboženskými společnostmi.

Ale život je pestrý a cesty Boží jsou nevyzpytatelné. Zpravidla nic není neměnné. Byť nikdo z našich předků není ani nebyl právníkem, nebo dokonce advokátem (všichni totiž působili nebo působí u filmu, v divadle, v Třineckých železárnách, nebo v církvi), potkali jsme se a společně nadále pracujeme v advokátní kanceláři KLB Legal na Malé Straně, kterou David založil v roce 2012 se zaměřením na health & wealth (náhradu škody na zdraví, investice a správu majetku). Díky pozvání naší kolegyně Aničky Bíbové jsme se opět ocitli v modlitebně Církve bratrské v Soukenické. A tím jsme se obloukem vrátili na počátek našeho povídání o cestě do Soukenické.

Jelikož jsme 8× v našem příspěvku zmínili slovo cesta, musí být zřejmé, že naší velkou společnou vášní je cestování (vedle sportu, cizích jazyků, četby, seriálů na Netflixu, dobrého vína a jídla). Takže pokud budeme v neděli chybět, lze s vysokou pravděpodobností předpokládat, že zase někde „rajzujeme“. S naší čtyřměsíční dcerou Ellinkou jsme již stihli navštívit 4 cizí země (povinně Polsko, a dále Rakousko, Itálii a Irsko). David se vydá v listopadu se svou starší dcerou Kačkou do daleké Indie. A už se nemůžeme dočkat chvíle, kdy všichni vyrazíme do USA za Matyášem, který druhým rokem studuje elektrotechniku na Purdue university ve městě West Lafayette v americkém státě Indiana.

David a Zuzanna Kuboňovi

ABRAHAM

UČÍME SE VĚŘIT S OTCEM VÍRY

5. 11. 2023

Věřit znamená obětovat to nejdražší

12. 11. 2023

Věřit znamená vyrovnat se se smrtí

19. 11. 2023

Věřit znamená tvořit vztahy

26. 11. 2023

Věřit jako Abraham

Neděle v 10.00 hodin
Sbor Církve bratrské v Praze 1,
Soukenická 15

<https://cb.cz/praha1/portál/primy-prenos-nedelni-bohosluzby/>

Abrahamova víra

Svědectví o Abrahamově a naší víře

V listopadu bude vrcholit seriál kázání o Abrahamovi. Od začátku podzimu se učíme věřit s otcem víry, který uslyšel Boží hlas, Hospodinovu výzvu a vydal se na cestu do neznáma. Abrahamova víra je inspirativní dodnes i pro nás. Přečtěte si dvě krátká svědectví a neváhejte se přidat na konci listopadu, když se budeme sdílet o své víře při nedělní bohoslužbě.

Dvakrát dal ženu do harému

V červnu 1984 jsem na studijním oddělení vysoké školy do formulářů uvedla, že žádám o přerušeni studia z důvodu přečíst si podrobně Bibli. Studijní referentka mi nechtěla formulář přijmout a u okénka mi vysvětlovala, že to tam nemohu napsat, ať tam dám třeba rodinné důvody. Vysvětlovala jsem jí, že mi během roku a půl zemřeli náhle oba rodiče a rodinu nemám, nemohu tam tedy napsat to, co mi nabízí. V červenci 1984 mi přišel doporučený dopis s pozvánkou k dostavení se do dveří 214 na katedře marxismu-leninismu vysoké školy. Divila jsem se, protože zkoušku jsem měla hotovou. V plánovaný den jsem se tedy dostavila – na chodbě jsem se ještě „náhodou“ setkala s jedním studentem, kterého jsem od vidění znala z mládeže a který byl celkem vystresovaný, protože opakoval zkoušku z politické ekonomie. Sekretářka mne zavolala dovnitř a od stolu se ke mně otočila velice milá žena s otázkou, zda se skutečně jmenuji (řekla moje jméno) a jestli moje maminka se jmenovala (řekla jméno maminky). Potvrdila jsem – nechápajíc, co se děje.

Paní zástupkyně vedoucího katedry marx-leninismu na univerzitě mě láskyplně objala a představila se mi jako přítelkyně mojí maminky a její spolužačka z gymnázia. Ztratily po studiích na sebe kontakt a až nyní, kdy dostala úkol ze studijního oddělení, aby prověřila mne jako studentku, zjistila, že moje maminka už nežije. Přemlouvala mě, abych studium nepřerušovala, že přijdu o kolektiv spolužáků, ale když viděla, že jsem rozhodnutá, slíbila mi pomoc.

Jen to čtení Bible, které jsem zmiňovala jako aktuálně pro mne nejdůležitější, ji lehce znervózňovalo. Nemohla pochopit, že Bibli nečtu jako knížku. Ptala se mě, co na Bibli vidím tak zajímavého, že o ní mluvím. Řekla jsem popravdě, že čtu od začátku a teď jsem u Abrama a že je to úžasný příběh. Paní docentka Bibli znala, pravděpodobně ji četla původně z jiného důvodu. Odpověděla jsem krátce, že mě třeba zarazilo, že Abram dal dvakrát svou ženu do harému a Pán Bůh mu to vůbec nevyčítal. To paní docentku hodně zarazilo a později (když jsme se začaly pravidelně scházet u Božího slova v kralickém překladu u ní doma a připojil se i manžel) mi svěřila, že ji tato kratičká věta inspirovala, aby se začala o Bibli zajímat znovu.

Paní docentka mně opravdu pomohla nasměrovat do další životní etapy, ale moje největší radost byla tehdy, že se setkala s Pánem Ježíšem Kristem osobně ona, její manžel i její syn s rodinou a odešla na konci života s důvěrou k Spasiteli.

Vlasta Matulíková

Odejdi z domu svého otce

Na jaře roku 1991 jsem stál na křižovatce, zůstat v Brně nebo jít do Trutnova? Na obou místech jsem měl možnost sloužit Bohu. V Brně zakládat nový sbor v Králově Poli, v Trutnově se postavit do čela stanice v roli kazatele.

V Brně jsem měl vytvořené stabilní zázemí. Byl jsem pět let ženatý, měl dvě děti a k tomu bydlení, práci, sbor, přátele, rodiče, sourozence, zkrátka domov. A k tomu se otevírala reálná a vzrušující misijní práce. Kazatel Heczko ji se staršovstvem podpořili, měli jsme už i vytipovaný tým a místo ke scházení.

Trutnov jsem neznal, jen z učebnice zeměpisu ze základní školy jsem věděl, že se v něm nachází textilní průmysl. A že jakýsi hrabě Trut zrovna z Trutnova poslal zabitého draka do Brna, který se následně dostal do městského znaku, jsem netušil, jen že mě vedení Církve bratrské posílalo opačným směrem. Měl jsem se rozhodnout nejpozději do poloviny května.

S manželkou jsme se modlili, to ano, ale rady jsme si nevěděli. Žádali jsme i naše přátele o modlitby, mezi nimi i Mariku Frydrychovou. Ta se tehdy jen zeptala, jestli je v Trutnově u modlitebny dvoreček. Nechápal jsem její otázku, ale odpověděl, že ano. „Tak to neodmítej,“ řekla, „a dál se modli.“ Dobrá, ale co dál?

A pak mě jednu neděli večer potkal kazatel Jan Urban v průjezdu před brněnskou modlitebnou. Od dětství jsem ho měl rád a měl k němu důvěru. Začal sám: „Vím, Broníku, že se teď rozhoduješ. Myslím, že by bylo dobré, abys jako Abraham odešel z domu svého otce, a třeba se jednou do Brna vrátíš.“ Poděkoval jsem mu, rozloučil se s ním a příběh Abrahama se mně najednou zhmotnil a stal naprosto reálným a současným.

Rozhodli jsme se s manželkou, že uposlechneme volání vedení církve. Ve víře jsme se spolehli, že když se o nás postaral prvních pět let společného života, že věříme, že se postará i na cestě do neznáma. Postaral, i když to nebylo vždycky jednoduché. Už třicet dva let putujeme z domu mého otce a popravdě nevíme, kde skončíme a jestli slovo o tom, že se možná jednou do Brna vrátíme, bylo prorocké...

Zato víme, že prorocká byla otázka Mariky Frydrychové, když se mě ptala, jestli je v Trutnově dvoreček. Až po letech nám řekla, že se kdysi s jakousi sestrou od baptistů za nás modlila a ta měla vidění, že budeme sloužit ve městě, kde bude kolem modlitebny dvoreček.

Ale i ten jsme po deseti letech opustili a vydali se na cestu do Prahy, o níž jsem rodině vždycky a přesvědčivě tvrdil, že do ní nechci. Milovaný Smíchov jsme po patnácti letech také opustili a nyní žijeme osmým rokem v Soukenické. Kam nás Pán Bůh povede dál, ví jen on sám, ale víme, že věřit jako Abraham není přes všechny pády a povstání špatné.

Bronislav Matulík

Effatha zve na Adventní setkání

V sobotu 25. listopadu 2023 v 16.16 hodin v Soukenické

Po mnoha letech se Effatha vrací do Soukenické a hned v plné parádě. V sobotu 25. 11. 2023 vás zveme na slavnostní koncert, na kterém se setkají všechna tři uskupení Effathy, která v současnosti působí. Koncert začne v 16.16 hodin – aby se to lépe pamatovalo. V neděli 26. 11. pak hlavní sbor Effatha zazpívá při dopolední bohoslužbě. Největší díl sobotního programu bude patřit hlavnímu sboru Effatha, který letos ukončuje aktuální tříletou sezónu (která se kvůli covidu protáhla na pět let) a od ledna opět začíná novou sezónu, která je možností pro nové zájemce. Svoje největší hitovky zazpívá také mládežnický sbor, který na konci srpna uskutečnil velmi inspirativní turné po Švédsku. Chybět ale nebudou ani účastníci letošního letního kurzu zpěvu Effathy v Litomyšli. Tedy vlastně vše, co může Effatha v současnosti nabídnout, můžete zažít na jednom místě. Součástí koncertu bude také kvůli covidu opožděné připomenutí 30 let od založení práce Effathy. Zváni jsou tedy i všichni, kteří by se chtěli setkat se starými známými, a vidět, kam služba Effathy směřuje.

Effatha vznikla krátce po Sametové revoluci a do dnešních dnů ovlivnila život a víru obrovského množství lidí. Motto Effathy zní: „Zpíváme, abychom inspirovali k oslavě Hospodina.“ Tomu odpovídá snaha využívat všeobecně oblíbené hudební styly s těmi, které moc velkou popularitu v církvi nemají, přitom ale nabízejí duchovní i hudební hodnotu. Hlavním cílem působení Effathy ovšem není samotná hudební činnost, ale vedení zpěváků k osobní duchovní zralosti a přijímání povolání sloužit k témuž ostatním lidem. V hlavním sboru zpívá okolo 60 zpěváků, „švédská“ parta má asi 40 mládežníků a v Litomyšli se každoročně setká necelá stovka zpěváků.

Adventní setkání, na které vás zveme, je velmi vhodnou příležitostí nejen zažít Effathu, ale také pozvat vaše přátele, kteří do církve moc často nepřijdou.

Roman Toušek

Sborový den

V neděli 26. listopadu 2023

Při dopolední bohoslužbě završíme seriál kázání o Abrahamovi. K slávě Boží a k naší radosti při ní zazpívá hlavní sbor Effatha. Kázat budou všichni naši kazatelé a těšíme se i na vaše svědectví víry.

Po společném obědě jsme připravili diskusní program, který jsme nazvali: **Staršovstvo si povídá se sborem**. Těšit se můžete na aktuální témata ve skupinách a každý si bude moci vybrat nejméně dvě témata:

1. Vztahy ve sboru, propojení generací, stanice
2. Forma bohoslužby, hudba a zpěv
3. Rodiny a děti sboru
4. Rozhovor o hospodářských plánech sboru a rekonstrukci velkého sálu
5. Komunikace ve sboru – web, soc. sítě, Sborové listy, oznámení. Jak to lidé vnímají?

Rozhodně přijďme a mluvmě spolu o všem podstatném, které nás nejen zajímá, ale především spojuje. A modleme se za sborový den.

Bronislav Matulík

V Dorostu je živo

Podzimní akce

Dobrodružství, zážitky, Bůh a kamarádi. Takhle by se dal popsat dorost, což je kroužek pro děti od desíti do patnácti let. I letos na podzim se pravidelně v pátek od 16 do 18 scházíme. Během schůzky zpíváme chvály, povídáme si, máme duchovní program a hrajeme různé zábavné a pohybové hry. Duchovní programy máme na téma "Pohled křestana na...", kde rozebíráme různá témata jako jiná náboženství či vnímání Boží přítomnosti.

Kromě klasických schůzek máme i různé vícedenní akce a o nich vám něco napsali dorostenci.

Putáček (Maruška K.)

Dne 15.9. jsme se vydali na podzimní puták. Moc nás nebylo ale i tak jsme po dorostu vyrazili. Vlakem jsme jeli do Prosečnic a spali jsme v Hornopočárském lese. Druhý den jsme šli přes Sekvoj a Vlčí rokli a pak na náš cíl – zříceninu Zbořený Kostelec, kde jsme si dali oběd a máme tam i fotku. Poté jsme prošli Týncem nad Sázavou a pak vlakem do Soukendy. Bylo to super a všichni si to užili.

O Sionu (Bety K.)

Kromě normálních dorostových akcí máme také občas akce, kterých se účastní i další dorosty z dalších sborů. Jako právě například Sion, na němž se mohou setkat dorosty z Prahy, ale i z okolí. Na Sionu se všechny dorosty rozdělí na dva týmy, které

proti sobě svádějí „bitvy“. Každý dorost s sebou vezme papírové koule, kterými se snaží vybit druhý tým. Dále je na Sionu program a druhý den poté, co přijedeme, jsou workshopy jako třeba vyřezávání dřeva nebo fotbal. Když pak jdeme spat, spíme po dorostech ve stanech. Nevýhoda této akce je, že většinou se akce děje na konci září, což znamená, že už začíná být zima.

Megasjezd (Nela M.)

Na Megasjezd jsme se vydali až do Havlíčkova Brodu. Celkem nás v pátek odjíždělo 7 dorostenců a jedna vedoucí, s tím, že se k nám později připojili ještě jedna dorostenka a jeden vedoucí.

Po registraci jsme se ubytovali na SPŠ Stavební a následovala hra, ve které bylo cílem projít si co nejvíc míst ve městě. Večer pak měla duchovní program Ida Pencová. Večer nám hrálo křesťanské uskupení Isaac Records.

V sobotu pak ranní program měl David Kubíček. Dopoledne následovaly semináře na nejrůznější témata, kterých bylo kolem třiceti, jako například Můžu být cool, i když se zajímám o Ježíše?, Proč dal Bůh klukům svaly a holkám krásu? nebo Kreativita ve vztahu s Bohem. Po obědě jsme si mohli vybrat dva z přibližně šedesáti workshopů. Večer následoval opět program a chvály.

A v neděli jsme po probuzení uklidili třídy, které byly na jeden víkend naším ubytováním, sbalili si věci a odebrali se na poslední program, po němž nám už jel vlak.

Jsem za tuto akci Pánu moc vděčná, protože jsem mohla být svědkem toho, jak se k Němu mohou ostatní dorostenci posouvat blíž. Také jsem Mu moc vděčná za vedoucí, kteří tam s námi byli a postarali se o nás.

Dále jsme měli kouzelnou přespávačku na téma Harry Potter a čekají nás akce jako Jumpark (24. 11.), vánoční akce (1. 12.) či lednové bruslení. O těchto akcích zase někdy napíšeme, a pokud vám je mezi 10 a 15 lety, tak vás rádi na dorostu či akci uvidíme.

*Za vedoucí dorostu
David Košťál (731 144 535)*

Podzimní brigáda ve sboru

V sobotu 7. října bylo pěkně živo

Stejně jako již několikrát v uplynulých letech, i letos proběhla dne 7. 10. sborová brigáda. Rádi bychom touto formou poděkovali všem zúčastněným, kterých se sešel hojný počet. Jako hlavní cíl brigády byl zvolen úklid půdních prostor. Začátek brigády v ranních hodinách byl poněkud krkolomný, ale nakonec se vše v dobré obrátilo. Dodávka určená pro odvoz odpadu se rozhodla nespolupracovat, musela být odtažena a nahrazena jiným autem, které zdolalo, plně naloženo, tři cesty ze Soukenické do sběrného dvora a zpět. Nevyklízeli se ale pouze půdní prostory. Přítomní se zapojili i do dalších potřebných prací – třídil se archiv, uklízela se mládežovna, velký a malý sál, myly se lavice, všude se utíral prach, luxovalo se, čistil se výměník tepla atd. atd.

Aby přítomní nestrádali hladu, zapojili se někteří bratři a sestry do přípravy občerstvení. Láďa Veselý s Adélou Pavlíčkovou připravili chutnou krmí – hovězí a krutů guláš s těstovinami a hodné tetičky napekly sladké dobroty – koláče, perníky, bábovky... Takže brigádníci se mohli po výborném obědě a kávě s buchtou pustit s novou chutí do dalšího díla. Udělalo se ohromné množství potřebné práce a všichni byli velice ochotní a laskaví při vzájemné spolupráci. Celý sobotní brigádnický den byl plný pozitivní energie, příjemné atmosféry a přátelského ducha. Moc a moc ještě jednou všem zúčastněným děkujeme.

Správce sborových budov s rodinou

Tajuplná výprava Světýlek

První velká akce našich vlčat začala v pátek 13. na Černém Mostě

Rodiče předali své děti Matymu, Joshovi a Matějovi. Přišel celý oddíl v počtu 18 dětí. Batohy převezl Radek na koňskou farmu našeho kamaráda Dana Touška v Radonicích.

Když děti dorazily na farmu, klobásky k večeři začaly právě vonět z místního grilu. Když se setmělo, děti si musely zavázat oči. Vedoucí je provedli nebezpečnou a tajuplnou cestou až k našemu tajnému místu u totemu, který kdysi dávno vyráběl Baja pro soukenický dorost. Tradice byla navázána.

Děti prošly přijímacím rituálem, dostaly vlčácký šátek a byly přijaty do oddílu Světýlek. Odtud tmou odešly na zastávku autobusu. Musely však překonat další překážku v podobě zamčené brány. Autobus je dopravil na brandýský zámek, kde se setkaly s Vlkodlaky z Boleslavi, další družinkou vlčat. Společně pak zazpívaly písně u táboráku a účastnily se noční bojovky. Když se vrátily na zámek, čekala je další večeře.

Druhý den ráno, poté, co jsme si přečetli z Bible, pomodlili se a posnídali, nás čekal výlet na ostrůvek mezi Labem a vodním náhonem. Vlčata si zde hrála na hřišti. Po obědě nás čekal úklid a cesta na Černý Most. Předání dětí do náruče rodičů proběhlo v pohodě. Díky Bohu všechno dopadlo dobře a děti dojely domů plné nevšedních zážitků.

Radek Novotný

KŘESŤANSKÉ TERAPEUTICKÉ CENTRUM

SEMINÁŘE

VŽDY VE STŘEDU V 18 HODIN VE FOFRKAFE
SOUKENICKÁ 15, PRAHA 1

1. LISTOPADU

LGBT+ CÍRKEV

Mýty a předsudky, nebo láska a úcta?

seminář povede MUDr. Petra Mizurová

15. LISTOPADU

SEX JAKO DAR, NEBO POTÍŽ?

seminář povedou Mgr. Gabriela Měme a Mgr. et Mgr. Tímea Vídová

6. PROSINCE

JAK REGULOVAT SVÉ EMOCE

semináře povede Mgr. Ráchel Bícová

vstup zdarma

SOUKENICKÁ 15, PRAHA 1
TEL.: 724 328 049
WWW.KTCENTRUM.CZ

Evangelium jde za lidmi

Co se děje v Kralupch

Podzim nás vítá svými barvami za velkými okny jídelny v DPS. Víte, že už to bude rok, kdy jsme zde měli poprvé nedělní bohoslužbu? Velmi rychle jsme se zde zabýdli. Technici Matouš a Samuel se spolu s dalšími bratry zapojují do nedělní přípravy sálu, sestry zase připravují čaj, kávu a nějakou dobrotu. Je cítit, že to všichni bereme za své.

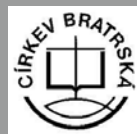
Místo po bratru Synáčkovi je prázdné, avšak sestra pilně dochází. Václav Gerhard je od října nejstarším seniorem v regionu (100,5 let). Jsme s ním ve spojení díky Liborovi Maršálkovi, který vytrvale pomáhá bratru v praktických věcech. Máme radost, že do shromáždění pravidelně dochází několik obyvatel DPS. Někdy mezi sebou přivítáme i Pavla a Mílu Mezeiovi, kteří rádi využijí bezbariérového přístupu. Co chystáme? V listopadu plánujeme spolu s paní učitelkou Němečkovou besedu s dramaturgem a spisovatelem Bedřichem Ludvíkem (organizuje Jiřka Šímová, která je momentálně po operaci kolene – prosíme o přímlyvy!). V prosinci se těšíme na tradiční pečení a zdobení perníčků. Seniors z DPS (ale nejen je) pozveme na společný oběd v neděli 12. 11. (organizuje Lucka Hlaváčková). Popovídání u dobrého oběda zopakujeme ještě na Štědrý den, zejména pro ty, kteří by tento den jinak trávili sami. Přemýšlíme, jak srozumitelně sdělit evangelium lidem kolem nás. Jedna z možností jsou modlitební procházky s příležitostným oslovením lidí (s Pavlou Turkovou). Na jaře bychom rádi uskutečnili Kursy Alfa, kde máme v plánu vytvořit partu věřících i nevěřících lidí s možností klást jakékoliv otázky o Bohu a víře.

Jirka Košťál

listopad
2023

Soukenická 15, Praha 1

www.klubsamari.cz

ve čtvrtek od 18 hodin

2. 11. Křesťanství a kastovní systém v Indii

Teolog Matouš Holeka představí situaci dalitských křesťanů a jejich porozumění Bibli.

16. 11. Příští zastávka: Soukenická 15

Setkání s hercem Divadla v Dlouhé Janem Vondráčkem, kterého také slyšíme každý den v tramvaji.

30. 11. Stezka Severní Kalotou

Jakub Čech nás provede 800 kilometrů dlouhou procházkou skandinávskou divočinou za polárním kruhem (Nordkalottleden).

pořadatel: Sbor
Církve bratrské
v Praze 1

FofrKafe
Soukenda

podpořeno
grantem:

mediální
partneři:

BRÁNA

Dovolená v Kořenově

Povzbuzení, inspirace i odpočinek

Tento rok jsme se vydali do Kořenova potřetí. Na místo akce dorazilo 40 dětí a 44 dospělých. Již tradičně nás doprovodily babičky, které zajišťovaly besídku pro děti. Za to jim patří velký dík. Naštěstí i tento rok jim počasí přálo a mohli trávit hodně času v lese u chalupy. Jsem moc ráda za tyto společné čtyři dny, kdy si děti užily čas spolu, a i my dospělí jsme měli čas spolu být zase trochu víc.

Sandra Němečková

Na konci září jsme jeli s mladými rodinami na dovolenou do Kořenova. Byli jsme velmi poctěni tím, že mladé rodiny pozvaly i nás starší, abychom s nimi společně mohli strávit podzimky. Těšili jsme se na odpočinek, milé společenství i program. Byli tam pozvání hosté Martin a Ida Pencovi z Apoštolské církve Kolín. Tématem programu byly emoce a taky nám vyprávěli své osobní svědectví, které nás velmi oslovilo a moc za něj děkujeme. V neděli jsme mohli mít společné shromáždění. Všechny programy byly uvedené společnými chválami, které byly velmi povzbuzující. V sobotu jsme vyrazili na společný výlet, rodiny s mladšími dětmi zvolili menší okruh, my se staršími jsme šli kousek dál. Velmi oceňujeme, že mladé rodiny z našeho sboru mají spolu takové blízké vztahy. Rádi bychom jim vyjádřili velké poděkování, že pozvali i nás starší na jejich podzimní dovolenou. Je to pro nás obrovské povzbuzení.

Koudelovi

Na podzimní dovolenou jsme jeli už potřetí do chaty Zvonice v Krkonoších. Každý si tu našel to své. Pro nás rodiče tu byly programy o emocích od Idy a Martina Pencových, které byly plné povzbuzení a inspirací. Děti měly současně besídku

a ve volném čase spolu dováděly v okolí chaty. Velký úspěch u nich měla i noční bojovka zakončená táborákem. Nechyběly ani výlety do krásné horské přírody, třeba na Mumlavský vodopád nebo Čertovu horu. Velké díky patří babičkám, které neúnavně pomáhaly s našimi neposednými ratolestmi. Domů jsme odjžděli sice trochu unavení, ale plni zážitků. Těšíme se zase za rok.

Němečkovi nejmladší

Modlitba za domov 2023

V pátek 13. s Pavlem Helanem v Soukenické

V pátek 13. října se konalo ve sboru CB v Soukenické v rámci doprovodného programu Modlitby za domov tvořivé odpoledne s písničkářem Pavlem Helanem. Co se mi líbilo? Bylo toho hodně. Spolupráce s Veselou školou, ze které přišly děti i jejich rodiče, vystoupení žáků ZUŠ Veselá škola, bezprostřednost dětí, pohodová atmosféra na dvoře pod fíkovníkem, do které průchodem nakukovali a snad i něco zaslechli kolemjdoucí, laskavá skupina dobrovolníků ze Soukendy u stavění z kostiček v Klubu a samozřejmě vystoupení Pavla Helana, který svou hudbou propojoval moravský folklór s folkovými písněmi, ve kterých má Bůh místo. Doufám, že se podobná akce v Soukenické ještě uskuteční a že potěší další účastníky i organizátory. Odpoledne pořádala Ekumenická rada církví a Veselá škola za laskavé pomoci místního sboru v Soukenické a administrátora sboru Bronislava Matulíka. A za tuto spolupráci Vám i všem organizátorům a dobrovolníkům velice děkujeme.

*Aleš Čejka
Ekumenická rada církví*

Bohoslužba na Vítkově

Dopoledne v 11 hodin se sešli křesťané z ekumeny na již tradičním setkání, aby se spojili k modlitbám za naši zemi a připomněli si některé události z našich dějin. Letos se toto setkání uskutečnilo v Památníku na Vítkově. Kromě proslovů a modliteb představitelů církví jsme slyšeli také slovo nově ustanoveného kaplana Daniele Kvasničky, který má na starosti poslance a zaměstnance parlamentu. To jako profesní kolegyně velmi oceňuji – tedy to, že se kaplanská služba rozšiřuje do míst, kde by to před několika lety vůbec nebylo myslitelné.

Vystoupil také milý host – premiér Petr Fiala. Krátký civilní projev, kdy nás v úvodu pozdravil jako dámy a pány, sestry a bratry, mě opravdu potěšil velmi a říkala jsem si, jak je to fajn, když si můžete poslechnout někoho, kdo vystupuje kultivovaně a přirozeně. Petr Fiala je křesťan a je to na něm myslím znát.

A nakonec bych ráda zmínila skvělý pěvecký sbor, který obstaral hudební předěly mezi jednotlivými částmi programu. Zpívalo tam asi 50 spíše mladších žen a mužů, byli výborní. Přišlo mi vtipné, jak dirigent ukazoval zpěvákům, že se mají usmívat (dělám to taky), pravda moc se neusmívali. Zpívali vážnější kousky od Antonína Dvořáka za doprovodu smyčcového orchestru. Bylo to krásné, výborně zazpívané i zahrané a trochu jsem si zazáviděla. Jsem ráda, že jsem se mohla zúčastnit přímo na místě. Stálo to za to. Kéž Pán Bůh naši zemi chrání i dál.

Jana Matulíková

Bratrský Advent

Zveme na mimořádný adventní koncert v neděli 3. 12. 2023

Srdčně zveme na koncert v neděli 3. prosince 2023 v 17 hodin v naší modlitebně. Hrát a zpívat budou bratři Jan a Pavel Kočnarovi a Petr a Pavel Bischofovi. Zahrají nám a zazpívají písničky pocházející z jejich autorské tvorby. Kočnarovi se již stali legendami, jejich písničky známe ze zpěvníků. Bischofovi jsou o generaci mladší a neméně dobří. Všechny čtyři jsme už v našem sboru slyšeli zpívat a hrát. Jan s Pavlem Kočnarovi jsou navíc vězeňští kaplani, Petr Bischof ladí a opravuje hudební nástroje a Pavel Bischof je kazatelem CB v Praze 5.

Přijďte a pozvěte své přátele, bude to skvělá příležitost zahájit s dvěma bratrskými dvojicemi čas Adventu a nepochybně také nově a netradičně prožít a představit lidem naši víru v Boha, který se v Ježíši z Nazaretu stal člověkem.

Bronislav Matulík

Jan a Pavel Kočnarovi

AD
VE
KONCERT
NTNÍ

& Petr a Pavel Bischofovi

NEDELE
3. PROSINCE 2023

17.00 HODIN

CÍRKEV BRATRSKÁ
SOUKENICKÁ 15
PRAHA 1

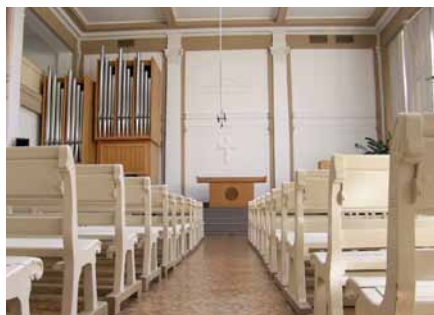
VSTUPNÉ DOBROVOLNÉ

Ze staršovstva

- Staršovstvo jmenuje Hospodářskou radu ve složení: Ján Kozempel (hospodář), Daniel Beran, Martin Pavlíček, Jan Málek, Jan Němeček st., Jiří Davidenko.
- Sborový den proběhne 26. 11. 2023. Součástí bude služba Effathy a svědectví o víře + po společném obědě proběhnou volitelné semináře na aktuální sborová témata.
- Staršovstvo bere na vědomí, že současný tým vedení Samaří pod vedením Jana Vovse ukončí svou činnost k prosinci 2023. Staršovstvo řeší, zda a v jakém organizačním složení bude služba Samaří pokračovat i pro rok 2024.
- Staršovstvo nesouhlasí s Konferenčním návrhem Rady týkající se narovnání vztahů a pozemků ve Chvalech.
- Staršovstvo navrhuje tyto kandidáty do Rady Církve bratrské – předseda Davida Novák, 1. místopředseda Roman Toušek a 2. místopředseda Tadeáš Filipek.
- Staršovstvo se shoduje, že je potřeba udělat rekonstrukci velkého sálu, je ale otázka, v jakém rozsahu. Prvně bude tato otázka projednána se sborem na sborovém dni a členském shromáždění.
- Proběhl rozhovor s Pavlem Buckem, který žádá o křest a přijetí do sboru. Staršovstvo s obojím souhlasí.
- Staršovstvo přijalo za členku sboru sestru Miloslavu Zaklovou.
- Staršovstvo souhlasí se svatbou Romana Štátného a Terezy Pudilové.
- Staršovstvo bere na vědomí žádost manželů Rybínových o ukončení členství a přeje sestře a bratrovi pozhnání v Českobratrské církvi evangelické.
- Staršovstvo nastavilo pravidla k zabránění střetu zájmů.
- Skupina maminek požádala staršovstvo o úpravu spolku. Staršovstvo souhlasí s navrženým rozpočtem. Rozhodnutí předcházela konkrétní diskuse se všemi skupinami, které místnost užívají. Staršovstvo také souhlasí s možností scházení maminek i mimo pravidelný čas v závislosti na obsazenosti prostor.

NAROZENINY

Potzová Naděžda	2. 11.
Mohrová Milada	4. 11.
Machová Lenka	6. 11.
Beranová Alena	10. 11.
Melicharová Zdeňka	10. 11.
Němeček Petr	10. 11.
Brou Marta	13. 11.
Pavlíček Ondřej	14. 11.
Pavlíčková Milada	17. 11.
Bíbová Jana	28. 11.
Štěrba Jiří	28. 11.
Koňáková Milena	29. 11.
Rech Michael	30. 11.

Zapsal Jan Němeček ml.

Mimořádná shromáždění

Sborový den – v neděli 26. listopadu 2023. Zpěvem bude sloužit hlavní sbor Effatha, kázat budou kazatelé Bronislav Matulík, Radislav Novotný, Tomáš Trávníček a Pavel Černý. Po společném obědě bude následovat rozhovor staršovstva se sborem ve skupinách, pro které jsme připravili pět aktuálních témat.

Pravidelná setkání v našem sboru

Neděle	9.00 10.00	modlitební chvíle NEDEĽNÍ BOHOSLUŽBA našeho sboru
Úterý	15.00 18.30	setkání nad biblí setkání nad biblí
Středa	18.00	zkouška pěveckého sboru
Čtvrtek	16.00 16.00 18.30	setkání maminek s dětmi Skaut Světýlka setkání mládeže
Pátek	16.00	setkání dorostu

QR kód
PRO DARY SBORU

Bohoslužby ve stanicích sboru

Neveklov	Neděle	10.00	Malé náměstí 25, Neveklov další informace: cb.cz/neveklov
Kralupy	Neděle	10.30	DPS U Cukrovaru 1171, Kralupy nad Vltavou další informace: cb.cz/kralupy

Sborové listy – vydává Sbor Církve bratrské v Praze 1, Soukenická 15, ročník XXXIII
redakce: Bronislav Matulík, Petra Veselá, Sandra Němečková, Blahoslav Marek
e-mail: soukenicka@cb.cz ▪ <http://cb.cz/praha1> ▪ č.ú.: 1938917359/0800